

ROMÂNIA - MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE
CONstanța
SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII
Bd. Tomis nr.51, tel/ fax 70.80.83, e-mail
contestații@finanțe-ct.ro

DECIZIA nr.16/07.02.2005

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.

înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.981/19.01.2005

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către Directia Regională Vamală Constanța prin adresa nr. , înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr. , cu privire la contestația formulată de **S.C.**

, cu sediul în Constanța,

Obiectul contestației îl reprezintă drepturile vamale de import și obligațiile accesoriei acestora stabilite prin Procesul verbal de control încheiat în data de de organele vamale din cadrul Serviciului Supraveghere Vamală - D.R.V. Constanța, în quantum total de , reprezentând:

- ;
- ei penalități și dobânzi de întârziere aferente.

Contestația este semnată de petentă prin reprezentanții săi legali, respectându-se astfel dispozițiile art.175(1) lit.e) din Codul de procedură fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003 republicată, și a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176(1) din același act normativ.

Astfel, actul atacat a fost comunicat în data de , iar contestația a fost depusă la D.R.V. Constanța în , fiind înregistrată sub nr.

Constatându-se că în spate sunt întrunite și celealte condiții de procedură, prevăzute la art.175 și 178(1) din O.G.nr. 92/2003 republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la D.R.V. Constanța sub nr. din , societatea formulează contestație la Procesul verbal din încheiat de organele vamale din cadrul Serviciului Supraveghere Vamală, considerând că acest act este netemeinic și nelegal, din următoarele considerente:

♦ Pieșele de schimb importate și înregistrate în evidențele contabile ale societății cu sunt aferente mijloacelor de transport pe apă, respectiv remorcherelor

1 și 2, mijloace fixe evidențiate în "fișele financiare" ale societății.

◆ Aprecierea inspectorilor vamali conform căreia piesele de schimb trebuie să fie înscrise ca mijloace fixe (active corporale conform Legii nr.15/1994) este eronată, "deoarece nu pot fi active corporale decât mijloacile de transport cărora le sunt afectate aceste piese de schimb".

◆ Încadrarea pieselor de schimb în regimul de scutire de la plata drepturilor de import s-a facut prin art.7 din Legea nr.99/2002 precizându-se că „este logic și legal că activele corporale sunt mijloace fixe „mașinile, utilajele, echipamentele și instalațiile de lucru, instalațiile de dirijare și control al traficului, instalațiile utilizate pentru siguranța navigației și protecția mediului, aparatele și instalațiile de măsurare, control și reglare, mijloacele de transport, cu excepția autoturismelor”, iar piesele de schimb aferente urmează regimul acestora”.

Față de cele expuse, petenta consideră că nu au fost încălcate prevederile art.7 din Legea nr.99/2002, drept pentru care nu datorează suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Cu privire la dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de lei aferente datoriei vamale, petenta consideră că nu le datorează, motivând că „constituie depozit bănesc în valoare de lei la dispoziția Biroului Vamal Constanța, sumă restituită de acesta din proprie inițiativă după încheierea operațiunii de import.

Totodată, în temeiul art.184(2) din Codul de procedură fiscală republicat republicat, petenta solicită suspendarea executării procesului verbal nr. până la soluționarea contestației.

I. Controlul ulterior finalizat prin procesul verbal din , a avut ca obiectiv verificarea operațiunii de import definitiv de bunuri, operațiune care a beneficiat de scutire de la plata drepturilor de import în baza Legii nr.99/2002 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarii porturilor.

Urmare controlului efectuat s-a constatat că pentru această operațiune de import piese de schimb derulată în anul 2003, **societatea a beneficiat eronat de facilitățile Legii nr.99/2002, aceste piese fiind considerate mijloace fixe.**

Inspectorii vamali au ajuns la această concluzie, considerând că facilitățile vamale prevăzute la art.7 din Legea nr.99/2002 se referă la piesele de schimb importate care reprezintă bunuri ce se constituie în active corporale amortizabile, conform Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată.

La controlul ulterior finalizat prin procesul verbal contestat, inspectorii vamali au avut în vedere și adresa nr. emisă de M.F.P.- Direcția Generală de

Politici și Legislație privind Veniturile Bugetului General Consolidat, în care se aduc următoarele precizări:

„În conformitate cu prevederile art.24 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, piesele de schimb nu pot fi considerate mijloace fixe, neîndeplinind cumulativ condițiile prevăzute la alin.(2), acestea fiind considerate materiale consumabile”.

În baza acestor considerente s-a stabilit în sarcina societății o datorie vamală în sumă de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Pentru această sumă datorată s-au calculat, de la data înregistrării în evidențele biroului Constanța Port Vechi a operațiunii de import efectuată cu D.V.I. nr.I și până la data de , dobânci și penalități aferente în sumă totală de :

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatăriile organelor vamale, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în spătă, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă operațiunea de import piese de schimb derulată în anul 2003 beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import, în baza art.7 din Legea nr.99/2002 .

În fapt, în anul 2003, cu DVI nr societatea a derulat o operațiune de import piese de schimb pentru navele 1 și 2 din dotare, beneficiind pentru acestea de scutire de la plata drepturilor de import, facilitate introdusă prin art.7 din Legea nr.99/2002 pentru aprobarea O.G.nr.131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarii porturilor.

Urmare controlului ulterior al acestei operațiuni, organele vamale au considerat că societatea a beneficiat eronat de facilitate, deoarece piesele de schimb importate nu sunt mijloace fixe.

În consecință au procedat la recalcularea drepturilor de import și la stabilirea de accesoriilor aferente acestora, în quantum total de lei.

Pententa contestă această măsură, susținând că organul de control a dat o interpretare greșită dispozițiilor art.7 din Legea nr.99/2002, întrucât legiuitorul a instituit scutirea de la plata drepturilor de import atât pentru mașini, utilaje, etc. care constituie active corporale amortizabile cât și pentru piesele de schimb aferente acestora.

În drept, la art.7 din Legea nr.99/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarii porturilor, publicată în M.O.nr.169 din 11.03.2002 se precizează :

“sunt scutite de la plata drepturilor de import, cu respectarea prevederilor legale, mașinile, utilajele, echipamentele și instalațiile de lucru, [...] aparatele și instalațiile de măsurare, control și reglare, mijloacele de transport, cu excepția autoturismelor, și piesele de schimb

aferente, care reprezintă bunuri ce se constituie în active corporale amortizabile, conform prevederilor Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu completările ulterioare, **importate, pentru utilizarea exclusivă în porturile prevăzute la art.1 alin. (2)**, de către administrația portului și de către acei operatori portuari care prestează următoarele servicii portuare:

- a) încărcare, descărcare, depozitare, stivuire, amarare și scortare;
- b) marcare și alte servicii privind mărfurile; [...]".

Potrivit art.3 din Legea nr.15/1994 republicată, activele corporale amortizabile sunt mijloacele fixe, fiind considerat mijloc fix obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizează ca atare și care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;
- b) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Drept urmare, piesele de schimb nu sunt considerate mijloace fixe (active amortizabile), deoarece nu se utilizează ca atare și nu îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute, ci sunt materiale consumabile care sunt folosite pentru readucerea la parametrii inițiali de funcționare a mijloacelor fixe și fără de care acestea nu pot fi utilizate.

În consecință, din interpetarea dispozițiilor legale citate se reține fără echivoc că sunt scutite de la plata drepturilor de import mijloacele fixe (activele amortizabile) importate în vederea utilizării exclusive în porturi dar și **piesele de schimb aferente acestora**.

În spătă, din documentele existente la dosar rezultă că societatea a importat în noiembrie 2003 următoarele:

- litri nalcool derivat al fenolului;
- buc.bucșe matal-cauciuc;
- buc.bucșe bronz;
- buc.șuruburi hexagonale din oțel inox;
- buc.bucșe oțel;
- buc.garnituri de cauciuc vulcanizat;
- buc.lămpi cu incandescentă sub 100 V;
- m șnur impregnat;
- buc.filtre pentru motoare cu ardere internă;
- buc.termostate;
- buc.garnituri hârtie.

Din bonurile de consum anexate la dosarul cauzei, rezultă că piesele de schimb importate sunt aferente navelor și

Din Protocolul de livrare și acceptare se reține că aceste mijloace fixe au fost construite și vândute societății de către ~~„S.A. ROMFILM”~~, în data de respectiv ~~„S.A. ROMFILM”~~, acestea nebeneficiind deci de facilitățile vamale introduse prin OG nr.131/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr.99/2002.

Astfel, având în vedere data cumpărării navelor și faptul că acestea nu au fost importate, precum și legislația care reglementează aplicarea măsurilor pentru facilitarea exploatarii porturilor, respectiv scutirea de la plata drepturilor de import, se rețin următoarele:

Art.7 din Legea nr.99/05.03.2002 citat anterior în cuprinsul deciziei, prevede că sunt scutite de la plata drepturilor de import mașinile, utilajele [...] și piesele de schimb aferente, **importate, pentru utilizarea exclusivă în porturile prevăzute la art.1 alin.(2)**, de către administrația portului.

Art.1, alin.(2) din legea mai sus menționată, stipulează următoarele:

"(2) Porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute în prezenta ordonanță se stabilesc prin hotărîre a Guvernului, la propunerea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului Concurenței".

În aplicarea art.1 alin.(2) din lege a fost emisă H.G. nr.547/2002 privind instituirea în portul Constanța, aflat în administrarea Companiei Naționale "Administrația Porturilor Maritime Constanța"-S.A., a măsurilor pentru facilitarea exploatarii porturilor, prevăzute în O.G.nr.131/2000.

Art.1 alin.(1) din HG 547/2002 prevede:

"Se instituie în portul Constanța, aflat în administrarea "Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime Constanța"-SA, măsurile pentru facilitarea exploatarii porturilor, prevăzute în Ordonanța Guvernului nr.131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarii porturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.99/2002".

Totodată, la art.4 se precizează:

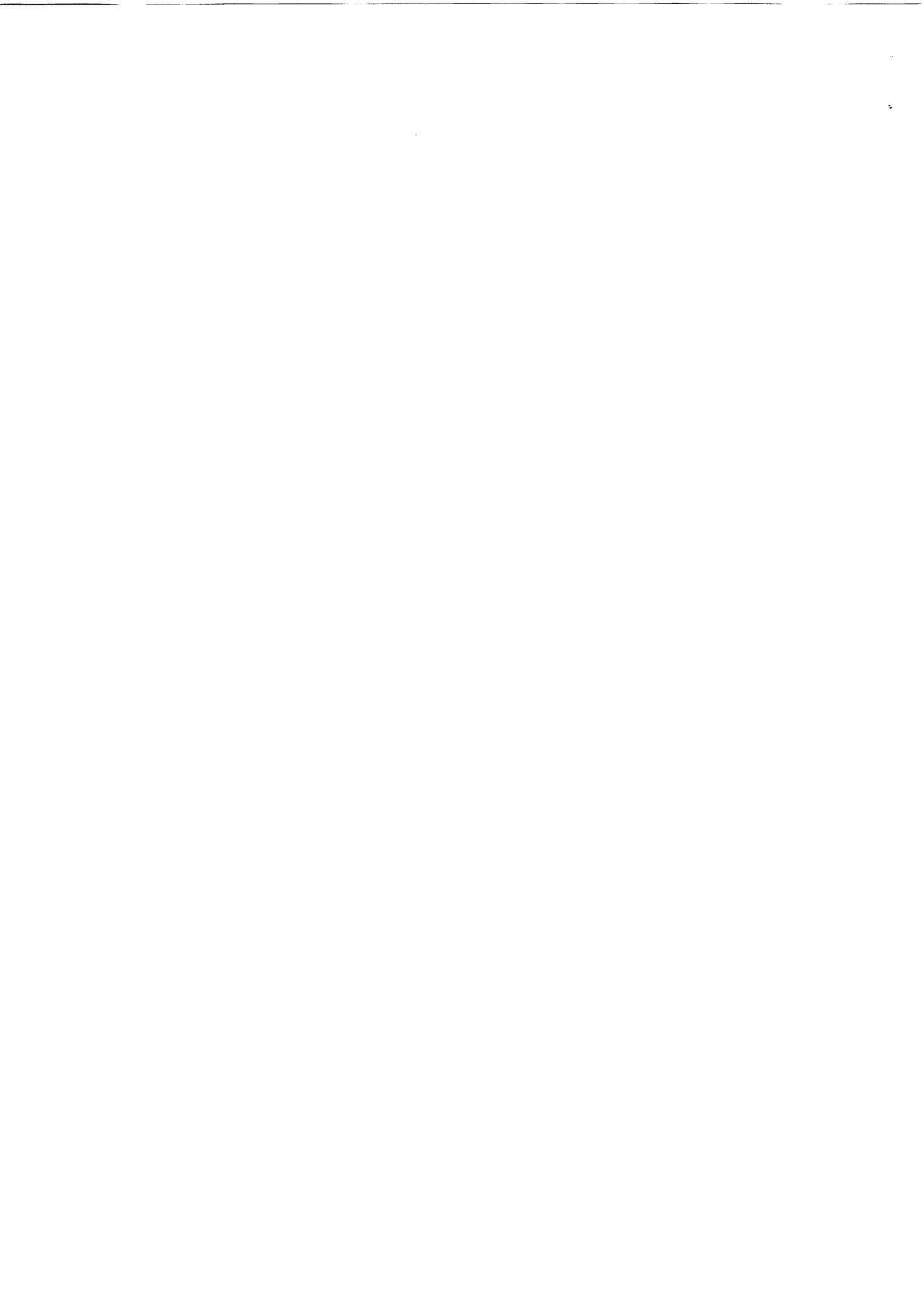
"Măsurile pentru facilitarea exploatarii portului Constanța, la care se face referire în art.1, se acorda după îndeplinirea condițiilor stabilite la art.13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr.131/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr.99/2002[...]".

Deci, acordarea facilităților pentru Portul Constanța s-a legiferat prin H.G. nr.547/30 mai 2002 publicată în M.O.nr.400 din 11.06.2002.

Ori, aşa cum rezultă din H.G.nr.547/2002, scutirile de la plata drepturilor de import se aplică numai **pentru activele amortizabile (utilaje, echipamente, instalații de lucru) și pentru piesele de schimb aferente acestora, importate după îndeplinirea condițiilor stabilite la art.13 și 14 din O.G.nr.131/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr.99/2002**, respectiv după data realizării împrejmuirii perimetrlui portului Constanța și a constatării îndeplinirii acestei condiții de către Direcția Generală a Vămilor.

De altfel, la aceeași interpretare a ajuns și contestatară, întrucât în cuprinsul contestației afirmă:

"este logic și legal că activele corporale sunt mijloace fixe "mașinile, utilajele, echipamentele și instalațiile de lucru, instalațiile de dirijare și control al traficului, instalațiile utilizate pentru siguranța navegației și protecția mediului,

aparatele și instalațiile de măsurare, control și reglare, mijloacele de transport, cu excepția autoturismelor", iar piesele de schimb aferente urmează regimul acestora".

Din dispozițiile legale în materie, citate în cuprinsul deciziei, se reține că timpul de la care încep să curgă facilitățile pentru exploatarea portului Constanța este dat de Legea nr.99/05.03.2002 și H.G. nr.547/30.05.2002.

În consecință, importurile de piese de schimb efectuate de petență în anul 2003 nu pot beneficia de scutire de la plata drepturilor de import, întrucât ele sunt aferente unor active amortizabile care nu au fost importate, ci au fost achiziționate de la intern, anterior datei instituirii măsurilor pentru facilitarea exploatarii portului Constanța, măsuri reglementate prin H.G. nr.547/30.05.2002.

Pentru considerentele expuse se reține că este nefondată sustinerea petentei potrivit căreia piesele de schimb importate în 2003 beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import, deoarece mijloacele fixe pentru care s-au achiziționat nu au intrat sub incidența măsurilor pentru facilitarea exploatarii porturilor.

Drept urmare, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Procesului verbal de control din întocmit de organele vamale din cadrul D.R.V.Constanța, pentru drepturile vamale constând în taxa pe valoarea adăugată în quantum de .

Referitor la motivația petenței că nu ar datora dobânzi și penalități de întârziere, deoarece societatea a constituit depozit vamal care ulterior a fost restituit de vamă, se rețin următoarele:

- art.141, alin.(2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal, stipulează: "Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate".

- deasemenea, alin.(3) din același articol, precizează: „Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana, care din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale”.

Din coroborarea prevederilor citate, rezultă că nu se pot stabili la controlul ulterior diferențe de drepturi vamale în sarcina personalului vamal care a acordat liberul de vamă, ci în sarcina agentului economic care este titularul declarației vamale, depuse la autoritatea vamală pe propria răspundere.

Având în vedere că petenta datorează drepturile de import stabilite de organele vamale, pe cale de consecință datorează și obligațiile accesoriei acestora, constând în dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, stabilite de organele vamale în conformitate cu art.114 alin(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat.

În consecință, se va respinge și contestația formulată pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește capătul de cerere din contestație referitor la suspendarea executării procesului verbal în temeiul art.184(2), Cod de procedură fiscală republicat până la soluționarea contestației, se reține că, întrucât contestația formulată a fost soluționată prin prezenta decizie, acest capăt de cerere rămâne fără obiect.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 179 și 185 alin.1 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G.nr.92/2003 republicată, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulate de S.C. împotriva Procesului verbal de control din data de .12.2004, întocmit de D.R.V. Constanța, pentru suma totală de lei , compusă din:

- T.V.A.;
- lei penalități și dobânzi de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 30 zile de la comunicare, conform art.187 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr. 92/2003 republicată.

DIRECTOR EXECUTIV
VASILICA MIHAI

Şef Serviciu
Soluționare Contestații
EMILIA CRÂNGUȘ

M.L.
5ex/07.02.2005

Reedolesc

